agenda bepaald door de binnengekomen post: veelal brieven van de uitgever of besprekingen in tijdschriften van reeds verschenen afleveringen.[28]

De ontvangst van de 'Professorenbijbel'

Omdat de totstandkoming van de 'Professorenbijbel' zich over zo'n lang tijdsbestek uitstrekt en tussen de verschillende afleveringen zelfs binnen één en hetzelfde deel soms een groot aantal jaren zit, is het niet gemakkelijk aan te geven hoe deze bijbelvertaling als totaalproject ontvangen is. In recensies worden namelijk meestal afzondelijke afleveringen besproken. En omdat voor 'clusters' van afleveringen in een aantal gevallen uiteenlopende vertalers verantwoordelijk waren, beperken recensenten zich in dat geval nogal eens tot enkele meer algemene bemerkingen. Aardig is overigens dat soms een vergelijking wordt gemaakt tussen een vertaling, behorende tot het eerder ook al genoemde Vlaamse vertaalproject[29] en de parallelle vertaling in de 'Professorenbijbel'. Die werkwijze werd onder meer gevolgd door de jezuïet J.P. van Kasteren die in november 1894 in het tijdschrift *Studiën* een bespreking wijdde aan *De Genesis in het dietsch vertaald en uitgeleid* door A.G. Vandeputte en *Het Boek Genesis of der Schepping* door P.L. Dessens.

Wat de uiterlijke vormgeving van deze beide uitgaven betrof gaf Van Kasteren onomwonden de voorkeur aan de Nederlandse publicatie: die had 'een iets grooter formaat, breedere randen, blanker en fraaier papier, grooter en daarom duidelijker letterdruk, eene eenvoudige maar nette omlijsting der bladzijden, eene doorloopende lijn tusschen de kolommen, benevens eenige fraaie vignetten.' Deze punten mochten uiteraard niet doorslaggevend zijn, wanneer men tussen beide uitgaven te kiezen had. Belangrijker waren de verschillen qua inhoud. Een aantal daarvan hing volgens Van Kasteren, die zelf exegese doceerde aan het theologicum van zijn orde in Maastricht, samen met het verschil in taal: 'het Dietsch of Vlaamsch' van Vandeputte week vaak nogal drastisch af van 'het Hollandsch' van Dessens. Hij had bij Vandeputte zelfs veel aangetroffen 'wat ons noordnederlandsch taalgevoel bepaald geweld aandoet.' Waarin diens publicatie echter gunstig afstak tegenover die van Dessens was dat 'de Belgische aanteekeningen een meer wetenschappelijken vorm vertoonen.' Dat bleek bijvoorbeeld uit het feit dat Vandeputte 'op twijfelachtige punten meer in bijzonderheden afdaalt.' Hier wreekte zich waarschijnlijk dat Dessens een autodidact was en dat Vandeputte, die aan het grootseminarie van Brugge bijbelwetenschap doceerde, een licentiaat had behaald aan de universiteit van Leuven. Maar daarvan maakte Van Kasteren uiteraard geen melding. Wel concludeerde hij dat

[28]. BAB, doos 145, map 2: Diverse correspondenties 1889-1919: uitnodigingen voor diverse bijeenkomsten, o.a. 18 augustus 1896 en 14 november 1899. Van de bijeenkomsten zijn ook verslagen gemaakt. Wie die onder zijn hoede heeft gehad, is niet duidelijk. Op 1 september 1919 schrijft Sloet dat hij de verslagen graag naar Rijsenburg zou zien overgebracht.

[29]. Deze uitgave droeg als titel *Het Oude Testament in 't dietsch vertaald en uitgeleid* door J.Th. Beelen, J. Corluy, P. Haghebaert, V.J. Coornaert, O.E. Dignant en A.G. Vandeputte, Brugge, 1894-1897.